

Ακροθιγώς

“Η άλλη Χώρα”

Η “Άλλη Χώρα” του Σταύρου Κλώρη, είναι μια ποίηση που δεν κρύβει τον αυτοβιογραφικό της χαρακτήρα. Οικοδομημένη σε τρεις ενότητες “Εποχές Ασύνταχτες”, “Οι απογενόμενοι”, “Τρεις Πολιτείες”, καταγράφει με νοσταλγία το χτες, ψηλαφίζει με ανάκατα συναισθήματα το σήμερα και ψυχανεμίζεται με αγωνία το αύριο.

Είναι μια αληθινή, αχνίζουσα ποίηση, που σε παρασύρει ξανά και ξανά στην γοητευτική περι - διάβαση της ανάγνωσής. Σε μια ατελεύτητη περι - διάβαση στον ιδιωτικό χώρο - χρόνο του ποιητή.

Έναν χώρο - χρόνο, ποτισμένο με τα αρώματα και τις γεύσεις μιας ζωής. Σίγουρα της δικής του ζωής. Που την... εκθέτει μπρος στα μάτια σου “μ’ όλο το φως και το σκοτάδι που έχει!”. Πάει να πει με ειλικρίνεια και αλήθεια. Μα προπάντων με εμπιστοσύνη:

Ψιλόδροσχο...

Να βρέχει αναμνήσεις
Σαν τη σκουριά στα πόμολα
τ’ αποτυπώματα των ημερών
μελαγχολίας ίχνη αφήνουν...
Ανήκω σ’ άλλη εποχή
Δεν είμαι “εκ του κόσμου τούτου”!
Έτσι δεν λέν’ οι ποιητές;
Γνωρίζω εκείνο το μυστήριο
να μην είμαι πια κανείς,
μα ο καθείς που θέτε στις καρδιές σας!
“Αλήθεια - Κύριε -
θα μάθουμε ποτέ ποιοι είμαστε;”
Προσεύχονται κι οι ποιητές
Όνειρα, πόθοι και φιλοδοξίες,
Όλα στο τέλος φ ό β ο ς...

Τούτη η εμπιστοσύνη αναγκάζει τον θεατή - αναγνώστη να προσεγγίσει το σώμα της ποίησής του ευγενικά. Μην τύχει κι απρόσεχτα κι αθέλητα προσθέσει στις “αιμάσσουσες πληγές” του ποιητή κι άλλες πληγές...

Γράφει
η ΕΥΔΟΚΙΑ
ΣΚΟΡΔΑΛΑ
- ΚΑΚΑΤΣΑΚΗ